

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 223/2018
20.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ковачевића, поднетом против правноснажне пресуде Трећег основног суда у Београду К бр.788/15 – Спк бр.340/17 од 05.07.2017. године и решења Апелационог суда у Београду Кж1 Спк бр.19/17 од 06.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2018. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Трећег основног суда у Београду К бр.788/15 – Спк бр.340/17 од 05.07.2017. године и решења Апелационог суда у Београду Кж1 Спк бр.19/17 од 06.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К бр.788/15 – Спк бр.340/17 од 05.07.2017. године на основу члана 317. став 1. ЗКП, прихваћен је споразум о признању кривичног дела закључен дана 05.07.2017. године између Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, заменика Трећег основног јавног тужилаштва у Београду Николе Пантелића под бројем Кт 1957/09-Ск 309/17 са једне стране и окривљеног АА и браниоца по службеној дужности окривљеног адвоката Татјане Раичевић са друге стране па је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца, а будући да су се након што је пресуда донета и јавно објављена заменик Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и окривљени АА и његов бранилац по службеној дужности одрекли права на жалбу, у правној поуци је назначено да против ове пресуде није дозвољена жалба, тако да је постала правноснажна и извршна дана 05.07.2017. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 Спк бр.19/17 од 06.11.2017. године одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката

Немања Ковачевића изјављена против пресуде Трећег основног суда у Београду К бр.788/15 – Спк бр.340/17 од 05.07.2017. године.

Против наведених правноснажних одлука захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Ковачевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и повреде члана 433, 434, 319. став 3. и 338. став 1. ЗКП као и повреде члана 315. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену одлуку и омогући да се одлучује о жалби окривљеног АА поднете против првостепене пресуде или да укине и првостепену и другостепену одлуку и нареди да се на нови поступак спроведе пред већем а не судијом појединцем.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/12) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведене су повреде закона, и то из члана 433, 434, 319. став 3. и 338. став 1. ЗКП као и повреде члана 315. ЗКП које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу

који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић